Proč modifikovaný SBS šindel?

Protože i šindel může být velmi kvalitní střešní krytinou, je jen třeba vybrat ten pravý. Asfaltový šindel je vyroben z vodoodpudivého materiálu, přejímá pohyby konstrukcí, snáší velké teplotní změny a díky své nízké váze nezatěžuje střešní konstrukce. Je tichý, nevytváří rušivé zvuky při silném větru a lijácích. Cena je rozumná, náklady na údržbu nízké, krytina je stálá a dává možnost vyjádřit i osobnost a originalitu majitele ať už barvou nebo tvarem. Asfaltové šindele si vybudovali během 90 let silné postavení mezi střešními krytinami. Šindele také zaznamenali během této doby vývoj, který jednoznačně směřuje k šindelům s dlouhou životností díky kvalitnějším surovinám.

Nosná vložka je základ
Šindele na nosných vložkách z nasákavých materiálů jsou vytlačeny nosnou vložkou ze skleněné rohože a navíc je dobré se podívat jakou gramáž nosné vložky šindel obsahuje, protože zpravidla se rozdíl mezi 80 nebo 120 g/m^2 projeví v pevnosti nabízeného šindele. Pevnost 120 g/m^2 nosné vložky je o 40 % vyšší napříč a o 20 % podél proti nosné vložce s gramáží 80 g/m^2.

Kvalitní asfalt = kvalitní šindel
Asfaltová hmota použitá pro šindele je zcela jistě rozhodujícím kritériem pro výběr šindelů. Minimální bod tání asfaltu by měl být 90 °C, ovšem šindele z oxidovaného asfaltu mají kolem 80°C. Rozdíl je také v životnosti těchto materiálů. Šindele vyrobené z oxidovaného asfaltu, kde se ve své podstatě jedná o Bitagit 30 opatřený hrubozrnným břidličným posypem, přes různé inflační záruky ze své podstaty nemohou v našich klimatických podmínkách splňovat hydroizolační schopnosti déle než 15 let. Po této době dochází vlivem stárnutí materiálu k jeho křehnutí a následné destrukci. Argumentem pro dodavatele často bývá, že v Kanadě se to dělá obdobně. To je sice pravda, ale při změně majitele domu se podle vkusu a přání mění i krytina a vzhledem ke své ceně a lehkosti je vrstev šindelů na střeše několik a jsou obnovovány v cyklu pěti - šesti let. V našich podmínkách očekáváme od krytiny životnost výrazně delší. Z tohoto pohledu lze říci, že oxidované šindele jsou vhodné na stavby netrvalého charakteru jako jsou altány, čekárny, kiosky, kůlny apod. Do našich podmínek a s očekáváním životnosti 30 - 40 let na rodinné domy, půdní vestavby apod. je nutné použít modifikované šindele, které se pohybují např. u výrobků KERABIT pouze o 30 % výše než některé oxidované šindele, ale životnost je až trojnásobná. Čím je této životnosti dosaženo? Jedná se o kvalitní hmotu modifikovanou pomocí SBS, což je syntetický kaučuk, který zpomaluje stárnutí šindelů, zajišťuje elasticitu těchto výrobků při zpracování a zároveň zajišťuje vysokou a trvalou přilnavost dekorativního posypu k asfaltové hmotě. Tady se dostáváme k další nevýhodě oxidovaných šindelů, kterou si řada uživatelů vyzkoušela na vlastní kůži a to jsou zanesené okapy a to bohužel často v místech, kde v zimě dochází k velkému oděru ledem až k úplnému obnažení asfaltu. Výrobci sice často argumentují, že po první zimě by již k splavování nemělo docházet, ale vzhledem k charakteru materiálu a snižování přilnavosti oxidované asfaltové hmoty z důvodu stárnutí z logiky věci lze o ukončení tohoto procesu úspěšně pochybovat.

Samolepící pasek nebo termo bod?
Další důležitou oblastí je zabezpečení spojení jednotlivých vrstev šindelů. Výrobci hovoří o několika možnostech tohoto spojení. Používají se termíny termobody, samolepící body nebo samolepící pásek. Jaký je mezi těmito termíny rozdíl? Termobody nebo samolepící body jsou umístěny na vrchní vrstvě pásu, tedy na posypu a termobod by měl být při aplikaci řádně nahřátý, aby došlo ke slepení. To v praxi znamená, že prakticky nelepí vůbec nebo minimálně a spojení je třeba provést natavením plynovým hořákem nebo dotmelením. Samolepící bod je většinou z modifikovaného asfaltu, za ideálních podmínek dojde k jeho slepení, ale při větším chladu nebo nízkém sklonu 20° výrobci doporučují opět plynový hořák nebo dotmelení. V případě samolepícího pásku se jedná o jiný systém. Ze speciální lepící hmoty je minimálně v $^1/_3$ šířky spodní části šindele nanesena vrstva v celé délce šindelové šablony a opatřena silikonovanou fólií. Ta se při aplikaci strhne, šindel se mechanicky přikotví a samolepící vrstva z vysoce modifikovaného asfaltu dokonale přilne bez nahřívání a dolepování k podkladu. To zamezí při vysokých sklonech samovolnému oddělování

od podkladu a při větru k odlamování tvarovaných částí. Tento systém umožňuje použití šindele i v nižších sklonech při zajištění zamezení průchodu vzlínavé vody. Velmi důležité je správné navržení odvětrávacího systému. Při technologicky správném slepení šindelů totiž dochází k uzavření podstřešních prostor, které při nesprávném odvětrání může vést
ke kondenzaci vlhkosti s následným poškození bednění, prvků krovu či tepelné izolace. Na trhu je k dostání velké množství odvětrávačů, lišících se tvarem, barvou nebo druhem zvoleného materiálu. Máte tedy možnost zvolit takový, který se bude nejlépe barevně doplňovat s Vámi vybranou barvou šablon.

Nenasákavá podkladní vrstva

S ukotvením šindelů souvisí také volba vhodného podkladního pásu, který slouží jako izolační vrstva mezi šindelem a bedněním. Tento aspekt se v minulosti bohužel velmi podceňoval a docházelo tak k častým problémům. V 90. letech nebylo výjimkou, že se při pokládce volil podkladní pás s nasákavou vložkou např. A330H. Papírová lepenka A330H není pro toto použití vhodná, doporučoval bych ji použít na provizorní zakrytí staveb netrvalého charakteru, ale v žádném případě jako podkladní pás u rodinného domu. Výrobci v informacích o šindelích velmi často deklarují podmínku, že pod šindele nesmí přijít pás s nasákavou nosnou vložkou, jinak nebudou případné reklamace uznány pro nedodržení podmínek při pokládce. Jaký podkladní pás tedy volit? Jako nejlepší řešení se jeví pás, který byl pro tuto funkci přímo navržen tzn. Bitagit R13, nebo Bitagit R. Tyto pásy obsahují nosnou vložku ze skleněné rohože, tedy nenasákavou nosnou vložku a tím tedy dodržíte podmínku výrobců šindelů. Pod podkladní pás patří samozřejmě bednění. Bednění musí být rovné, pevné a suché. Vhodné je celoplošné bednění z prken, OSB desek nebo voděodolné překližky. Nejčastěji používaným typem je bednění z prken. Tam si musíte dát pozor především na kvalitu použitého materiálu, zvláště jeho vlhkost.

Tloušťka a elastičnost

Další předností modifikované hmoty oproti oxidované je vratná paměť materiálu SBS, kdy po průrazu hřebíkem při mechanickém kotvení elastické hmoty se na tento nalepí a vodotěsně uzavře. Kritériem, kterého si je jistě nutné všímat je tloušťka šindele. Optimální je tloušťka 3,2 – 3,3 mm, použití šindelů o nižší tloušťce bych nedoporučil.

Barva – image domu

Na závěr se zmíním o posypu. Jedná se vždy o estetickou a užitnou záležitost. Kvalitně provedený posyp chrání asfaltovou hmotu před stárnutím, před mechanickými vlivy (led, sníh, větve), ale vždy také chceme, aby kvalitní krytina byla i ozdobou domu. Chceme, aby splývala s okolím a ještě dala image domu, kterým se majitel vyjadřuje k okolí. Oproti jednobarevným posypům doporučuji tzv. melíry. Jedná se o kombinaci s černou, která vytváří jakési stínování a plastičnost střechy a zabezpečuje vizuální jednolitost střechy.
U jednobarevných variant se někdy stane, že na posyp dopadá světlo a plošky břidlice ho odráží různě a vytváří se tak dojem různého odstínu. Ale když se podíváme z jiného úhlu zjistíme, že barva je v pořádku, ale „jiný odstín“ se přesunul do jiné části střechy. Melíry tento efekt eliminují.

Jak má tedy vypadat šindel pro rodinný dům? Jak si tedy vybrat?

1. Modifikovaný SBS šindel.
2. Minimální bod tání asfaltu 90 °C
3. Samolepící vrstva na spodní části šablony v celé délce.
4. Tloušťka minimálně 3,2 mm.
5. Nosná vložka ze skleněné rohože 120 g/m2.
6. Vrchní dekorativní vrstva je tzv. melírovaná.